ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС

УДК 347:340.134:343

<https://doi.org/10.31548/law2020.04.008>

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ ЯК МІЖГАЛУЗЕВОГО ІНСТИТУТУ В СИСТЕМІ ПРАВА ТА ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

О.П. СВІТЛИЧНИЙ, доктор юридичних наук, професор,
професор, кафедри цивільного та господарського права,
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
E-mail: a.svetlichnyj@ukr.net

Анотація. У статті проведено характеристику сучасного законодавства правового регулювання комерційної таємниці, зокрема положень Цивільного кодексу України. Звертається увага, що правовідносини у сфері комерційної таємниці регулюються нормами Кримінального та Господарського кодексів України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, низкою законів, серед яких слід відзначити Закони України: «Про інформацію», «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про банки і банківську діяльність», «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», «Про державну таємницю» та підзаконним нормативно-правовим актом, постановою Кабінету Міністрів України «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці».

За результатами дослідження визначено, що в Україні як і в багатьох інших країнах, створюються нові технології, інтелектуальна власність та інші продукти, які містять комерційну таємницю, яка потребує правової охорони. У зв'язку з новими інформаційними досягненнями, державні кордони практично стають прозорими для обігу інформації. При цьому, чим більше зазначена галузь залучається в комерційний оборот, тим більше виникає потреба в захисті інтересів власників комерційної таємниці.

Ключові слова: правове регулювання, інформація, комерційна таємниця, юридична відповідальність, власник комерційної таємниці, інтелектуальна власність, господарська діяльність

Актуальність.

Розвиток ринкових відносин, формування інформаційного типу суспільства та конкурентна боротьба між господарюючими суб'єктами господарювання різних форм власності, поставило за потребу забезпечити охорону та захист прав власників на інформаційні ресурси. Одним з важливіших чинників, які забезпечують належний рівень безпеки суб'єкта господарювання є захист інформації, яка є секретною (комерційною таємницею). Важливою особливістю комерційної таємниці є те, що до винної особи може бути застосована юридична відповідальність різної галузевої належності. Все це й зумовлює актуальність даної статті.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Теоретичною базою дослідження стали наукові праці науковців різних галузей права, зокрема, таких як: В. Волженкін, Д. Гетманцев, І. Дахно, А. Ліпкан, А. Марущак, П. Крайнів, Л. Топалова, В. Харченко та ін. Однак дискусійність питань пов'язаних з комерційною таємницею, не втрачає своєї актуальності. На сьогодні вирішення проблемних питань пов'язаних із комерційною таємницею має як теоретичне, так і практичне значення, оскільки питання захисту інформації суб'єктом господарювання відповідає потребам сучасності.

Мета цієї статті полягає у дослідженні нормативно-правових актів, визначення їх юридичного змісту й особливостей, а також пошуку оптимального правового регулювання відносин у сфері комерційної таємниці.

Результати.

У сучасних ринкових умовах відіграє все більш вагомий роль в інформаційному суспільстві. Для того, щоб певна інформація вважалася комерційною таємницею і підлягала правовій охороні, вона повинна відповідати певним правовим вимогам. Визначення інформації секретною, є важливим елементом в системі заходів, яка здійснюється власником комерційної інформації для її охорони. Правильне визначення інформації секретною істотно підвищує ефективність її правової охорони. Тим більше, що законодавчих актах ми спостерігаємо різні визначення інформації з обмеженим доступом, що має відношення до різного виду таємниць, як-то, таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, лікарська таємниця, таємниця усиновлення; таємниця страхування, професійна таємниця, таємниця слідства, таємниця сповіді тощо, кожна із яких може спричинити шкоду її володільцю.

Серед значної кількості інформації, серед суб'єктів господарювання (підприємств), найбільш поширеною є комерційна таємниця, яка підлягає правовій охороні. Закономірність розгляду змісту права на комерційну таємницю та безпосередньої суті цього об'єкта обумовлена необхідністю визначення правової характеристики порушень передбачених нормами різних галузей права.

Визначення поняття «комерційна таємниця» міститься у різних нормативно-правових актах. Зокрема, ст. 505 Цивільного кодексу України визначає комерційну таємницю як інформацію, яка є секретною в тому розумінні, що вона в цілому чи в певній формі та сукупності її складових

є невідомою та не є легкодоступною для осіб, які звичайно мають справу з видом інформації, до якого вона належить, у зв'язку з цим має комерційну цінність та була предметом адекватних існуючим обставинам заходів щодо збереження її секретності, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію.

Визначення комерційної таємниці надається в частині першій ст. 36 Господарського кодексу України, який визначає, що відомості, пов'язані з виробництвом, технологією, управлінням, фінансовою та іншою діяльністю суб'єкта господарювання, що не є державною таємницею, розголошення яких може завдати шкоди інтересам суб'єкта господарювання, можуть бути визнані його комерційною таємницею.

До цієї групи належить перш за все право інтелектуальної власності на комерційну таємницю. Ст. 16 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» до порушень у сфері комерційної таємниці, які пов'язані із проявами недобросовісної конкуренції, відносить: неправомірне збирання комерційної таємниці; розголошення комерційної таємниці; схилення до розголошення комерційної таємниці; неправомірне використання комерційної таємниці.

При цьому фізичні та юридичні особи повинні мати можливість захисту інформації, яка законно знаходиться під їх контролем, від розкриття, придбання або використання іншими без їхньої згоди у такий спосіб, який суперечить чесній комерційній практиці, якщо така інформація:

- а) є секретною у тому розумінні, що вона як єдине ціле або у точній конфігурації та поєднанні разом її компонентів, загально відомих

або доступних для осіб у колах, що звичайно мають справу з інформацією, про яку йдеться;

- б) має комерційну цінність через те, що вона є секретною;
- с) зберігається в секреті внаслідок вжиття за відповідних обставин певних заходів особою, яка законно здійснює контроль за цією інформацією («Угода про торговельні аспекти...», 1994).

Зміст права інтелектуальної власності на комерційну таємницю (майнові права) полягає в тому, що лише суб'єкт права інтелектуальної власності на комерційну таємницю (власник) комерційної таємниці має: 1) право на використання комерційної таємниці; 2) виключне право дозволяти використання комерційної таємниці; 3) виключне право забороняти неправомірному розголошенню, збиранню або використанню комерційної таємниці; 4) інші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом (Цивільний кодекс України, 2003).

Слід зазначити, комерційною таємницею також можуть бути відомості технічного, організаційного, комерційного, виробничого та іншого характеру, за винятком тих, які відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці» від 09.08.1993 р. № 611 й не можуть бути віднесені до комерційної таємниці.

Отже, сутність права на комерційну таємницю полягає в забезпеченні власником прав на комерційну таємницю можливості засекретити таку інформацію від сторонніх осіб, а також права вимагати, щоб особи утримувалися від використання незаконних методів отримання даної інформації.

Право на комерційну таємницю базується на фактичній монополії власника інформації, а не на юридичній монополії на її використання. Забороняється лише зазіхати на цю монополію з незаконно. На власника інформації покладається зобов'язання по її збереженню і охорони.

Враховуючи, що використання комерційної таємниці використовується здебільшого у господарській (підприємницькій) діяльності, зазначимо, що правомочності суб'єктів господарювання щодо комерційної таємниці регулюються частиною першою ст. 162 ГК, відповідно до якого суб'єкт господарювання, що є володільцем технічної, організаційної або іншої комерційної інформації, має право на захист від незаконного використання цієї інформації третіми особами, за умов, що ця інформація має комерційну цінність у зв'язку з тим, що вона невідома третім особам і до неї немає вільного доступу інших осіб на законних підставах, а володільць інформації вживає належних заходів до охорони її конфіденційності.

Чинне законодавство, встановлюючи правила господарської діяльності в частині забезпечення чесної конкуренції між її суб'єктами, передбачає різні види юридичної відповідальності за порушення відносин у сфері охорони комерційної таємниці.

Норми ГК, визначаючи перелік майнових прав, пов'язаних з правом інтелектуальної власності щодо комерційної таємниці, не встановлюють правовий режим комерційної таємниці, порядок віднесення інформації до комерційної таємниці, підстави виникнення права суб'єктів на комерційну таємницю та порядок доступу до комерційної таємниці. У той же час норми ЦК передбачають цивільно-правову відповідальність за

завдану майнову шкоду у вигляді відшкодування збитків, завданих суб'єкту господарювання.

Щодо відшкодування немайнової шкоди, слід врахувати постанову Верховного Суду України «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» від 31.03.1995 р. № 4, згідно абзацу третього пункту 3 якої, під немайновою шкодою, заподіяною юридичній особі, слід розуміти втрати немайнового характеру, що настали у зв'язку з приниженням її ділової репутації, посяганням на фірмове найменування, товарний знак, виробничу марку, розголошенням комерційної таємниці, а також вчиненням дій, спрямованих на зниження престижу чи підірив довіри до її діяльності.

Отже, заподіяна шкода внаслідок розголошення комерційної таємниці є немайновою.

Що стосується дисциплінарної та матеріальної відповідальності, в рамках чинного Кодексу законів про працю України, то слід зазначити, що кодекс не передбачає правових наслідків порушення працівниками обов'язків щодо дотримання комерційної таємниці. Однак, матеріальна відповідальність може бути реалізована, якщо при прийнятті на роботу особа, була ознайомлена під розписку із відповідною інструкцією та якій ці відомості були довірені в установленому порядку або стали відомі у зв'язку з виконанням такою особою покладених на нею обов'язків, чи/або підписала контракт, який передбачав застосування матеріальної відповідальності у разі порушення такою особою інформації, яка на відповідному підприємстві визнано такою, й відповідно до чинного законодавства України становить комерційну таємницю.

Відносини щодо одержання, використання, розголошення комерційної таємниці, а також конфіденційної інформації, регулюється КУпАП.

Проступок, передбачений частиною третьою ст. 164-3 КУпАП полягає в заподіянні шкоди суб'єкту господарювання (підприємцю). Склади правопорушень, передбачені нормами вказаної статті слід вважати адміністративними деліктами з формальним складом, оскільки в них відсутні ознаки настання шкідливих матеріальних наслідків. Вказану статтю КУпАП законодавець пов'язує із підприємницькою діяльністю.

За умисні дії, спрямовані на отримання відомостей, що становлять комерційну таємницю, а також її розголошення, відповідно до ст.ст. 231 і 232 КК може бути визнано злочином у разі спричинення суб'єкту господарювання (підприємцю) істотної шкоди, яка є оціночним поняттям. Це означає, що питання про наявність «істотної шкоди» або його відсутності вирішується в кожному випадку з урахуванням, зокрема заподіяної шкоди та майнового стану власника відповідних відомостей, що становлять комерційну таємницю. Такий підхід законодавця до визначення істотної шкоди у ст.ст. 231 і 232 КК є недоліком кримінального закону, тоді як інші статті КК визначають, що слід розуміти під істотною шкодою. Так, у примітці до ст. 364 КК зазначено, що істотною шкодою вважається така шкода, яка в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Кримінальна відповідальність за порушення відносин щодо комерційної таємниці законодавець відносить до злочинів у сфері господарської діяльності. Розмістивши ст.ст. 231, 232 в розділі VII «Злочини у сфері господарської діяль-

ності» КК, підтверджує, що реалізація права на комерційну таємницю пов'язана певним видом або із здійсненням господарської діяльності та відносить до кола потерпілих – суб'єктів господарської діяльності (підприємців).

Зазначене свідчить, що інститут комерційної таємниці є господарсько-правовим (підприємницько-правовим).

Варто зазначити, що «комерційна таємниця» не збігається з іншими видами інформації з обмеженим доступом. Зокрема, банківською таємницею (ст. 60) Закону України «Про банки і банківську діяльність», в якому вживаються терміни: «банківська таємниця» та «конфіденційна інформація», які є синонімами. Адвокатською таємницею (ст. 22) Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», де вживаються терміни «адвокатська таємниця» та «інформація». Це також стосується державною таємницею (ст. 1) Закону України «Про державну таємницю» та термінів «державна таємниця» та «секретна інформація», а також «таємна інформація», які є синонімами державної таємниці. Вказану в наведених законодавчих актах інформацію слід відрізнити від терміну «інформації», що міститься в Законі України «Про інформацію», згідно з яким, інформація – це будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Аналіз законодавчих актів показує, що у сфері правового регулювання інформації з обмеженим доступом, слід відповісти на питання, а чи проаналізовані нами акти в повній мірі регулюють відносини у сфері комерційної таємниці? Крім того слід звернути увагу на такий об'єкт, як ноу-хау, який все більше використовується в підприємницькій діяльності.

Принагідно зазначимо, що тенденція до розмежування комерційної таємниці та ноу-хау була закладена у нашій державі Законом України «Про інвестиційну діяльність», ст. 1 якого визначає, що «ноу-хау» – це сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації, навиків та виробничого досвіду, необхідних для організації того чи іншого виду виробництва, але не запатентованих.

Незважаючи на законодавче визначення, яке надається в указаному вище законі, різну правову природу, що відрізняє комерційну таємницю від ноу-хау, серед науковців і на сьогодні немає спільної думки, а чи є ноу-хау об'єктом права інтелектуальної власності.

Висновки і перспективи.

З урахуванням викладених вище міркувань можна дійти висновку, що комерційна таємниця є найбільш універсальним об'єктом, який має відношення до інформації. Характеризуючи комерційну таємницю, необхідно звернути увагу і на деякі особливості інституту комерційної таємниці, без врахування яких наша уява про даний об'єкт буде неповною. Насамперед, слід відповісти на питання, а чи в повній мірі чинне вітчизняне законодавство забезпечує правову охорону комерційної таємниці? На наш погляд, ні.

Разом з цим, вважаємо за необхідне наголосити і на тому, що законодавство України, що регулює відносини пов'язані з інформацією займає окреме місце в системі права і являє собою міжгалузевий інститут.

Говорячи про комерційну таємницю, яка відіграє дедалі вагомішу роль в підприємницькій діяльності, і є сут-

тєвою частиною права інтелектуальної власності, варто зазначити, що у цій сфері відносин існують проблемні питання. Найбільш прийнятним результатом вирішення існуючих проблемних питань пов'язаних із конфіденційною інформацією, було б прийняття єдиного законодавчого акту, який повинен врегулювати питання, пов'язані із створенням, одержанням, зберіганням, використанням, правовою охороною та захистом такої інформації.

Список використаних джерел

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. 435-IV. Відомості Верховної Ради. 2003. № 40–44. Ст. 356.
2. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. Відомості Верховної Ради. 2003. № 18, № 19–20, № 21–22. Ст. 144.
3. Про захист від недобросовісної конкуренції: Закон України від 07.06.1996 р. №236/96-ВР. Відомості Верховної Ради. 1996. № 36. Ст. 164.
4. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності від 14.04.1994 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/981_018?find=1&text (дата звернення: 20.11.2020 р.).
5. Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці: постанова Кабінету Міністрів України від 09.08.1993 р. № 611. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/611-93-п#Text> (дата звернення: 20.11.2020 р.).
6. Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди: постанова Верховного Суду України від 31.03.1995 р. № 4. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0004700-95#Text> (дата звернення: 20.11.2020 р.).
7. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12. 1971 р. № 322-VIII. Відомості Верховної Ради. 1971. № 50. Ст. 375.

8. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 08.12.1984 р. 8073-X. Відомості Верховної Ради. 1984. № 51. Ст. 1122.
9. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04. 2001 р. 2341-III. Відомості Верховної Ради. 2001. № 25–26. Ст. 131.
10. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 р. № 2121-III. Відомості Верховної Ради. 2001. № 5–6. Ст. 30.
11. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. Відомості Верховної Ради. 2013. № 27. Ст. 282.
12. Про державну таємницю: Закон України від 21.01. 1994 р. № 3855-XII. Відомості Верховної Ради. 1994. № 16. Ст. 93.
13. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII. Відомості Верховної Ради. 1992. № 48. Ст. 650.
14. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09. 1991 р. № 1560-XII. Відомості Верховної Ради. 1991. № 47. Ст. 646.
6. Pro sudovu praktyku v spravakh pro vidshkoduвання moralnoyi (nemaynovoyi) shkody [On judicial practice in cases of compensation for moral (non-pecuniary) damage] (1995): postanova Verkhovnoho Sudu Ukrayiny 31.03.1995 № 4. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0004700-95#Text> (in Ukrainian).
7. Kodeks zakoniv pro pratsyu Ukrayiny [Labor Code of Ukraine] (1971): Zakon Ukrayiny 10.12. 1971 № 322- VIII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 50, 375.
8. Kodeks Ukrayiny pro administratyvni pravoporushennya [Code of Ukraine on Administrative Offenses] (1984): Zakon 08.12.1984 № 8073. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 51, 1122 (in Ukrainian).
9. Kryminalnyy kodeks Ukrayiny [Criminal code of Ukraine] (2001): Zakon Ukrayiny 05.04.2001 № 2341-III. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 25–26, 131 (in Ukrainian).
10. Pro banky i bankivsku diyalnist [About banks and banking] (2000): Zakon Ukrayiny 07.12.2000 № 2121-III. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 5–6, 30 (in Ukrainian).
11. Pro advokaturu ta advokatsku diyalnist [About advocacy] (2012): Zakon Ukrayiny 05.07.2012 № 5076-VI. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 27, 282 (in Ukrainian).
12. Pro derzhavnu tayemnytsyu [About a state secret] (1994): Zakon Ukrayiny 21.01.1994 № 3855-XII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 16, 93 (in Ukrainian).
13. Pro informatsiyu [About information] (1992): Zakon Ukrayiny 02.10.1992 № 2657-XII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 48, 650 (in Ukrainian).
14. Pro investytsiynu diyalnist [About investment activity] (1991): Zakon Ukrayiny 18.09.1991 № 1560-XII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 47, 646 (in Ukrainian).

References

1. Tsyvilnyy kodeks Ukrayiny [The Civil Code of Ukraine] (2003): Zakon Ukrayiny 16.01.2003 № 435-IV. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 40–44, 356 (in Ukrainian).
2. Hospodarskyy kodeks Ukrayiny [Economic Code of Ukraine] (2003): Zakon Ukrayiny 16.01.2003 № 436-IV. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 18–22, 144 (in Ukrainian).
3. Pro zakhyst vid nedobrosovisnoyi konkurentsii [On protection from unfair competition] (1996): Zakon Ukrayiny 07.06.1996 № 236/96-VR. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 36, 164 (in Ukrainian).
4. Uhoda pro torhovelni aspekty prav intelektualnoyi vlasnosti [Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights] 14.04.1994. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/981_018?find=1&text (in Ukrainian).
5. Pro perelik vidomostey, shcho ne stanovlyat komertsyynoyi tayemnytsi [About the list of information that does not constitute a trade secret] (1993): postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny 09.08.1993 № 611. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/611-93-p#Text> (in Ukrainian).
6. Pro sudovu praktyku v spravakh pro vidshkoduвання moralnoyi (nemaynovoyi) shkody [On judicial practice in cases of compensation for moral (non-pecuniary) damage] (1995): postanova Verkhovnoho Sudu Ukrayiny 31.03.1995 № 4. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0004700-95#Text> (in Ukrainian).
7. Kodeks zakoniv pro pratsyu Ukrayiny [Labor Code of Ukraine] (1971): Zakon Ukrayiny 10.12. 1971 № 322- VIII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 50, 375.
8. Kodeks Ukrayiny pro administratyvni pravoporushennya [Code of Ukraine on Administrative Offenses] (1984): Zakon 08.12.1984 № 8073. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 51, 1122 (in Ukrainian).
9. Kryminalnyy kodeks Ukrayiny [Criminal code of Ukraine] (2001): Zakon Ukrayiny 05.04.2001 № 2341-III. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 25–26, 131 (in Ukrainian).
10. Pro banky i bankivsku diyalnist [About banks and banking] (2000): Zakon Ukrayiny 07.12.2000 № 2121-III. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 5–6, 30 (in Ukrainian).
11. Pro advokaturu ta advokatsku diyalnist [About advocacy] (2012): Zakon Ukrayiny 05.07.2012 № 5076-VI. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 27, 282 (in Ukrainian).
12. Pro derzhavnu tayemnytsyu [About a state secret] (1994): Zakon Ukrayiny 21.01.1994 № 3855-XII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 16, 93 (in Ukrainian).
13. Pro informatsiyu [About information] (1992): Zakon Ukrayiny 02.10.1992 № 2657-XII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 48, 650 (in Ukrainian).
14. Pro investytsiynu diyalnist [About investment activity] (1991): Zakon Ukrayiny 18.09.1991 № 1560-XII. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 47, 646 (in Ukrainian).

O.P. Svitlychnyj (2020). LEGAL REGULATION OF COMMERCIAL SECRETS AS AN INTERBRANCH INSTITUTE IN THE SYSTEM OF LAW AND LEGISLATION OF UKRAINE. *Law. Human. Environment*, 11(4): 67-74. <https://doi.org/10.31548/law2020.04.008>.

Summary. *The article describes the modern legislation of legal regulation of trade secrets, in particular the provisions of the Civil Code of Ukraine. It is noted that legal relations in the field of trade secrets are governed by the Criminal and Commercial Codes of Ukraine, the Code of Administrative Offenses, a number of laws, including the Laws of Ukraine: «On Information», «On Protection against Unfair Competition», «On Banks and banking activity», «On advocacy and advocacy activity», «On state secret» and by-laws, the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On the list of information that does not constitute a trade secret».*

The study found that in Ukraine, as in many other countries, new technologies, intellectual property and other products are created that contain trade secrets that need legal protection. Due to new information achievements, state borders are practically transparent for the circulation of information. In this case, the more this industry is involved in commercial turnover, the greater the need to protect the interests of the owners of trade secrets.

Keywords: *legal regulation, information, trade secret, legal responsibility, owner of trade secret, intellectual property, economic activity*